

REMAINS IN DEVELOPMENT FELICITY HAMMOND

kunsthall

extra
city

Beste bezoeker,

Van harte welkom in Kunsthal
Extra City.

Wij hechten veel belang aan heldere communicatie over de tentoonstellingen, onder andere met deze brochure maar ook met gratis rondleidingen.

Aarzel niet de onthaalmedewerker aan te spreken als je vragen of suggesties hebt. Je kan ons ook bereiken via mail (info@extracity.org) of telefoon (+32 3 677 16 55).

Geniet van je bezoek,
het team van Kunsthal Extra
City

Kunsthal Extra City werkt met hedendaagse beeldende kunst die ons doet nadenken over actuele thema's in de stad van vandaag. Deze kunst prikkelt ons om de samenleving in verandering beter - of anders - te begrijpen. We stimuleren nieuwe verbindingen tussen kunst, kunstenaars, onderzoekers en stadsbewoners en dragen bij aan een breder maatschappelijk draagvlak voor artistieke reflectie en verbeelding.

Dear visitor,

Welcome to Kunsthal Extra
City.

We are highly committed to ensuring our communication with respect to exhibitions is clear, by means of free guided tours and documentation such as this brochure.

Please don't hesitate to approach our receptionist should you have any questions regarding the exhibition. Alternatively you can contact us by email (info@extracity.org) or phone (+32 3 677 16 55).

Enjoy your visit,
the team of Kunsthal Extra
City

Kunsthal Extra City works with art that encourages us to reflect on contemporary urban topics. This art stimulates us to understand our changing society better - or differently. We stimulate new links between art, artists, researchers, and city dwellers and contribute to a broader public platform for artistic reflection and imagination.

REMAINS IN DEVELOPMENT FELICITY HAMMOND

Solotentoonstelling
25.01 – 01.03.2020

Samengesteld door Eline Verstegen

Voor haar eerste tentoonstelling in België brengt Felicity Hammond een aantal clusters van bestaande werken samen in een nieuwe constellatie. De drie groepen werken in 'Remains in Development' zijn enkele grootschalige fotocollages, sculpturale elementen en een "green screen" installatie. Deze projecten kwamen eerder al samen in Hammonds publicatie 'Property' (2019). De pagina's uit het boek worden in deze tentoonstelling als het ware vertaald naar de driedimensionale ruimte. Door de individuele werken telkens op andere manieren te verbinden, worden er verrassende betekenissen aan toegevoegd. Zo blijft haar praktijk in continue ontwikkeling, zoals ook de titel suggereert. Met 'Remains in Development' zinspeelt Hammond echter ook op de grenzeloze processen van stadsontwikkeling, die zowel op ruïnes gebouwd zijn als ooit ruïnes zullen achterlaten.

Hammonds interesse in processen van "gentrificatie", waarbij vaak buurten worden opgewaardeerd ten koste van de oorspronkelijke bewoners en bebouwing, komt voort uit haar persoonlijke ervaring. Ze groeide op in de Engelse Midlands, als dochter van een fabriekswerker. Als tienjarige zag ze haar vader zijn job verliezen als gevolg van doorgevoerde technologische innovaties. Het geleidelijk verdwijnen van de traditionele industrie uit het stedelijk landschap deed haar later kritisch kijken naar de infrastructuur die er voor in de plaats kwam – en komt. In haar werk focust ze niet alleen op het fysieke uiterlijk van deze gebouwen, maar ook op hun sociale impact: voor wie zijn ze bedoeld en wie verdringen ze? Of het nu gaat om nieuwe residentiële woningen of commerciële panden, de zogeheten "regeneratie" is meestal een dekmantel voor strikt zakelijke

investeringen eerder dan een werkelijke verbetering voor de buurt(bewoners).

Waar Hammonds werk ons op wijst, is dat deze toekomstige eigendommen vaak worden verkocht en gekocht uitsluitend op basis van illustraties van architecturale voorstellen.

Voor eerder werk verzamelde Hammond afbeeldingen en informatie via afspraken met makelaars en bezoeken aan kijkkappartementen. In recent werk verlegt ze echter de aandacht naar locaties waar nog geen baksteen gelegd is, maar de toekomst toch al overtuigend genoeg verbeeld is om de “place-marketing” op gang te trekken.

Dankzij nieuwe technologieën komt er geen camera of lens te pas aan visualisaties van de geplande herbestemming. Digitale, door computers gegenereerde en gemanipuleerde weergaven van de ontwikkelingsprojecten worden op diverse schaal getoond: in brochures, op websites en op grote reclameborden of -banners die de bouwwerven verhullen. Ze vertellen het verhaal van een levensstijl die op de site realiteit kan worden. Ontwikkelaars presenteren geïnteresseerde cliënten een aantrekkelijk toekomstbeeld dat meestal uit dezelfde typische elementen bestaat: een lachend koppel in de keuken met een gezond gevulde fruitmand, een winkelcentrum met vrolijk shoppende families, of een modern kantoor met de juiste hippe plant op het hoekje van een bureau. Het zijn voorstellingen van een weelderig, verleidelijk, smetteloos stadsleven.

Deze representaties beïnvloeden het beeld van wat “de stad” is en hoe die eruit ziet wereldwijd. Deze beperkte, want stereotiepe en steriele, voorstelling van de gebouwde omgeving wordt in sterk toenemende mate universeel. Elk woonblok, elk bedrijventerrein, elke stad ziet er overal hoe langer hoe meer hetzelfde uit. De steriele toekomstvisies op de stedelijke ruimte leiden tot een verschralende homogenisering.

'Post Production', (2018), detail

Hammond speelt doelgericht met de methodologieën die aan de basis liggen van dit architecturale “renderen”, het genereren van een digitale afbeelding op basis van ruwe data met behulp van de computer. Ze ondermijnt de beeldtaal, haalt details uit hun context, en doorprikt de illusies die deze digitale renders onvermijdelijk zijn. Ze neemt zelf foto’s van de veelsoortige projecties, die ze op hun beurt vervormt en verwingt tot grote stilleven-achtige fotocollages. Ze beschouwt fotografie dan ook als een materiaal dat schippert tussen de digitale en fysieke wereld. Niet alleen presenteert ze alternatieve interpretaties van de stedelijke omgeving – wars van steeds dezelfde valse beloftes – ze laat het virtuele ook opnieuw botsen met het materiële.

Zo is er haar installatie die “chromakey” als inspiratie neemt, een techniek uit de filmwereld waarbij een onderwerp eerst wordt gefilmd tegen een groene of blauwe achtergrond, die vervolgens digitaal een andere invulling krijgt. Door te refereren aan de artificiële mise-en-scène die een “chromakey” uiteindelijk is, insinueert Hammond dat ook de stedelijke regeneratie een kunstmatig proces is, dat op eender welke manier vormgegeven kan worden. Daarnaast zijn er ook haar installaties bestaande uit zware stenen en koperen pijpleidingen: voorwerpen, materialen en restanten van bouwwerken. Het zijn zowel de overblijfselen van een historische plek die is weggevaagd, als van een toekomstige plek die onder de aanhoudende ontwikkelingen zelf uiteindelijk ook zal verdwijnen.

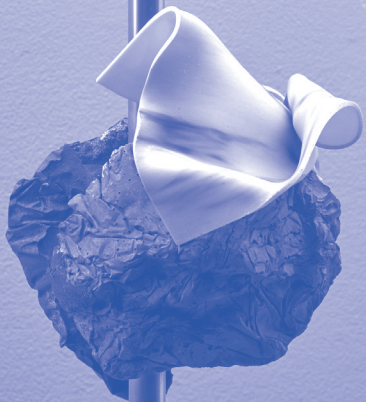
Het is enigszins ironisch dat de ruimte waarin deze tentoonstelling gepresenteerd wordt zelf gedoemd is te verdwijnen. De voormalige industriële wasserij waarin Kunsthal Extra City is gehuisvest, is verkocht aan een projectontwikkelaar en wordt binnenkort grotendeels afgebroken. Het voegt een extra betekenislaag toe aan het onbewoonde, vergankelijke landschap dat Hammond creëert. In dat landschap vallen een aantal scherpe contrasten op: het utopische versus het dystopische; het lokale, specifieke en materiële van een reële plek versus het globale,

uniforme en digitale van een simulatie; het historische versus het futuristische; het geprivilegieerde versus het afgedankte; het verlorene versus het heropgebouwde; het oppervlakkige versus het meerlagige; het objectieve versus het interpretatieve van een beeld. Waar het werk van Felicity Hammond op het eerste zicht esthetisch lijkt, is het niet per se eenvoudig noch aangenaam vertoeven in haar archeologische site van de toekomst.

De tentoonstelling is een coproductie met C/O Berlin Foundation, Berlijn.

- Het boek 'Property' is te koop aan de balie en in onze webshop.
- Je vindt meer informatie over de drie clusters van werken op labels in de tentoonstelling zelf.

Felicity Hammond (geb.1988, UK) behaalde haar MA Fotografie aan de Royal College of Art (Londen, 2014) en is doctoraatskandidaat aan Kingston University (UK). Ze had recent solo-presentaties bij onder andere Unseen (Amsterdam); Arebyte (Londen); Contact Gallery (Toronto); en nam deel aan groepstentoonstellingen in Kunstverein Wiesbaden; Lowry Museum (Manchester); The Photographer's Gallery (Londen); en Fotomuseum Winterthur. Haar werk bevindt zich in internationale collecties en werd genomineerd en bekroond voor verschillende awards, waaronder de Elephant x Griffin Art Prize (genomineerd, 2018); Foam Talent (2016) en British Journal of Photography IPA award (winnaar, 2016).

'Stone Effect', (2016), detail

REMAINS IN DEVELOPMENT FELICITY HAMMOND

Solo exhibition
25.01 – 01.03.2020

Curated by Eline Verstegen

For her first exhibition in Belgium, Felicity Hammond brings together different bodies of existing work in a new installation. The three groups of works in 'Remains in Development' comprise a number of large-scale photo collages, sculptural elements and a chroma key installation. These projects were previously brought together in Hammond's 2019 publication 'Property'. The pages from the book have been translated, as it were, into three-dimensional space. Surprising new meanings have been lent to the meaningful works through their recombination. In this way Hammond's practice remains in constant development, as hinted at by the exhibition's title. With 'Remains in Development', Hammond also alludes to the limitless processes of urban development, by which remains are both built on and, eventually, left behind.

Hammond's interest in processes of gentrification, whereby residential areas often increase in value to the disadvantage of the original residents and developments, arises from her personal experience. She grew up in the Midlands, as the daughter of a factory worker. At the age of ten, she saw her father lose his job as a result of technological innovations. The gradual disappearance of traditional industry from the urban landscape led her to take a critical view of the infrastructure that came – and continues to come – in its place. In her work, Hammond focuses not only on the physical appearance of these buildings, but also on their social impact: for whom are they intended and whom do they force out? Whether it concerns new resi-

dential homes or commercial properties, so-called "regeneration" is usually a euphemism for strictly entrepreneurial investment rather than any actual improvement for the local area and its inhabitants.

Hammond's work shows us that these future properties are often bought and sold based solely on illustrations of architectural proposals. In previous work, Hammond has used images and information collected through meetings with real estate agents and visits to display apartments. In recent work, however, she shifts the focus to locations where redevelopment has yet to even begin, but where the future is already being prescribed in order to stoke the place marketing of the area in question.

Thanks to new technologies, no camera is required to generate visualisations of the planned redesign. Computer-generated and manipulated representations of the development projects are shown off in a variety of formats: in brochures, on websites and on large billboards or banners concealing the construction sites themselves. Rather than merely presenting an image, these representations tell a story of the lifestyle that the site stands to make reality. Developers present interested clients with an appealing image of the future that usually consists of the same typical elements: a happy couple in the kitchen with a wholesomely filled fruitbowl nearby, a shopping centre filled with families of contented consumers, or a modern office decorated with the hip potted plants of the moment. These are proposals of a luxurious, seductive and pristine city life.

These representations influence the image of what "the city" is and how it

is viewed across the globe. This limited imagining of the built environment is increasingly coming to be one that is universally shared. Every apartment block, every business park, every city is starting to look more and more the same. These sterile visions of the urban space of the future are leading to virulent homogenisation.

Hammond intentionally plays with the methodologies that are at the foundation of these architectural projections. She undermines their visual language, extracts details from their context, and bursts the bubble of the illusions that these digital renders invariably conjure. She takes photos of them herself, which are in turn distorted and warped into large still-life-like photo collages. Indeed, she describes photography as a material that straddles the digital and the physical world. Not only does she present alternative interpretations of the urban environment, at odds with the false promises usually perpetuated, she also welcomes a renewed clash of the virtual with the material, such as in her chroma key installation.

Chroma key is a technique from the film world, whereby a subject is first filmed against a green or blue backdrop, which can subsequently be digitally replaced. By referencing the artificial *mise en scène* afforded by this technology, Hammond insinuates that urban regeneration is similarly an artificial process that can be shaped in any number of ways. Then there are also her installations consisting of heavy stones and copper pipes: all objects, materials and remnants from building sites. They are the remnants of both an historical location that has been erased, as well as a future place that, due to perpetual developments, will eventually disappear too.

It is ironic, in a way that the space in which this exhibition is presented is

likewise set to disappear: the site of the former industrial laundry in which Kunsthal Extra City is housed has been sold to a project developer and will soon be largely demolished. This adds an additional layer of significance to the uninhabited, ephemeral landscape created by Hammond. A number of striking contrasts reveal themselves in this landscape: the utopian versus the dystopian; the local, specific and material aspects of a real place versus the global, uniform and digital characteristics of a simulation; the historical versus the futuristic; the privileged versus the discarded; that which is lost versus that which is developed; the superficial versus the multilayered; and the objective versus the interpretative qualities of an image. While the work of Felicity Hammond may at first sight appear rooted in the aesthetic, one finds that it is neither an easy nor necessarily a pleasant experience to wander her archaeological site of the future.

This exhibition is a co-production with C/O Berlin Foundation, Berlin.

- You will find more information regarding the three clusters of works on the labels in the exhibition itself.
- The book 'Property' is available for purchase at the reception desk and via our webshop.

Felicity Hammond (1988, UK) attained her MA in Photography from the Royal College of Art in London in 2014 and is currently a doctoral candidate at Kingston University (UK). Hammond has had recent solo presentations at Unseen (Amsterdam), Arebyte (London), and Contact Gallery (Toronto), among others. She has also participated in group exhibitions at Kunstverein Wiesbaden, the Lowry Museum (Manchester), The Photographer's Gallery (London) and Fotomuseum Winterthur. Her work can be found in international collections and has received many nominations and awards, including the Elephant X Griffin Art Prize (nominated, 2018), Foam Talent (2016) and the British Journal of Photography IPA Award (winner, 2016).

'Property', (2017)

KUNSTHAL EXTRA CITY STAF / STAFF

productie / production Eline Versteegen
bemiddeling / mediation Ine Vermeylen
communicatie / communication Mara
Matthyssens
financiën / finances Simon Smessaert
assistentie / assistance Joke Desmet
techniek / technician Gary Leddington

FREELANCE MEDEWERKERS / COLLABORATORS

installatieteam / installation team
Oscar Hugal
vormgeving / graphic designer Jef
Cuypers
website Studio RGB
gidsen / guides Roxanne Lieckens, Eva
Soenens, Sofie Todts
fotografen / photographers Mark
Rietveld, Tomas Uyttendaele
Extra FIKA Café Annelies Wuyts, Sofie
Wuyts

BROCHURE

tekst / text Eline Versteegen
vertaling Engels / translation
English Jonathan Beaton
vormgeving / graphic design Jef
Cuypers
beeld / image cover Felicity Hammond,
'Restore to Factory Settings', (2014), detail

MET DANK AAN / THANKS TO

De Raad van Bestuur van Kunsthall Extra City /
the Board of Kunsthall Extra City
De kunstenaar en de medewerkers aan
de tentoonstelling / the artist and
contributors to the exhibition. Kathrin
Schöneegg en het team van / and the team of
C/O Berlin Foundation, Berlin
Harlequin Floors

Eikelstraat 29 / 2600 Antwerpen
do - za / Thu - Sat 13:00-18:00
zo / Sun, 11:00-18:00
TICKET € 3/1/0
www.extracity.org

